

P., prosiem, aby była wiera dana. Z tym powtore wierność poddaństwa y naniższe posługi nasze miłosciwym łaskam oddaemy, Dan w Kiyowie, die 4 Septemb. A. D. 1632.

(Изъ рукописи Импер. Пуб. Бил. Разн. IV. Ф. № 22).

Примѣч. Далѣе въ рукописи слѣдуетъ самая инструкція посламъ, отправляемымъ на сеймъ. Она напечатана въ *Архивъ юго-зап. Россіи*, (ч. 3, т. I. № XCIII) по списку, хранящемуся во Львовскомъ Ставроп. Архивѣ.

LXXX.

Письмо запорожскихъ козаковъ къ королевичу Владиславу, въ которомъ они, указывая на него, какъ единственнаго законнаго кандидата на польскій престолъ, просятъ его о возстановленіи правъ православной церкви и подтвержденіи козацкихъ привилегій, обѣщаясь съ своей стороны, въ случаѣ устраненія королевича отъ престола, оказать ему вооруженную поддержку.

1632 г. сент. 5.

Mile nam słuhać iakośmy wyrozumieli z posłow swych y duchownych naszych o wielkiej miłosciwey łasce W. K. M-ci, Pana naszego miłosciwego, w tak szczęśliwym powodzeniu, iako s. pamięci zeszyły król J. M., Pan y Ociec Waszey Kr. M-ci, tym rządził, tak iakoby y to co się stało ubliżenia narodu naszemu kozackiemu w kłybę prywieść swą y dalej w wolnościach y swobodach onych podeprzeć W. K. M-śc, ten stolek osiadшы, rządził. Przyznać się to muci, że żaden król, iako pamięć nasza niesie, tego co... iego K. M-śc, Pan nasz miłosciwy, Ociec W. K. M-ci, w Rzeczy Pospolitey nie dokazał; on na wstępie na państwo miał cesarza chrześciańskiego, miał kiimskich, miał cara Moskiewskiego, wnetrznych woien rokosze y

bez wszelakiego zawodu R. P-tey usmierzył. Za iego szczęśliwego panowania W. K. Mość iako storcz przeciw tak gwałtownemu nieprzyjacielowi, który był strachem wszystkiemu światu, z mniejszymi siłami pod Chocinem wytrzymał. W tym żałość nas uwodzi, że za żywota J. K. M-ci krzywda nam się w Religiey naszej stała, o której ratunek pogodniejszego czasu nie upatrując, pokornie, uniżenie y płacziwe W. K. Mość, Pana naszego miłosciwego, prosimy, rozumienia tego pewni zostaiący, że kto inszy krom W. K. M-ci ten maiestat R. P-tey Corony Polskieuy osieść będzie raczył, y w tych dalszych zaś prozbach naszych, które przez posły swe Fedora Kazminkiego, Fiedora Pralica y Wasila Aniszkiwicza wnosimy, pewneśmy, że W. K. Mość, pomniąc na tak odważne zasługi nasze przy boku W. K. M-ci oddawane, miłosciwe ucha nakłoniwszy, w tych prozbach naszych ukontentować zechcesz, iakobyśmy na szczęśliwe y długo fortunne Panowanie W. K. M-ci Pana Boga prosić y wszelaką powolnością naszą y naniższemi posługami naszymi odsłużyć mogli; gdysz, czego nie rozumiemy ani trzymamy o tym, żeby, uchoway Boże, przeciwnym sposobem zairząc W. K. M-śe chciał przeciw temu byź, żeby ten stolec oycy W. K. Mość omijac miał, chudoby, dostatki y zdrowia swe przy W. K. M-ci kłaść powinni iesteśmy, y nieodmianni gotowi teraz, naniższe służby swe pod nogi W. K. M-ci, Pana naszego miłosciwego podawaiąc y Pana Boga prosząc, aby W. K. M-śe w długo fortunnym Panowaniu chować y pomnożać raczył.— Dan w Kiiowie. 5 septemb. A. M. DC. XXXII.

W. K. M-ci, Pana naszego miłosciwego, naniżci słuźebnicy y podnoskowie.

Andrzej Hawriłowicz starszy z woyskiem W. K. M-ci Zaporozkim.

Из рукописи Имп. Публ. Библиотеки, по каталогу Разн. in fol., IV. № 22, стр. 118—120).